

Om familjehem

Malingsbo rehabcenter har firat 10 år
Konsten att tämja en gran

Julens nummer av församlingstidningen Mitt i livet har ett blandat innehåll. Längre fram i tidningen kan du läsa några artiklar om familjehem. Svenska kyrkans julkampanj har i år temat ”Ge alla barn en framtid utan våld” och fokus ligger på barns situation i Colombia.

Ett reportage finns också från 10-årsfirandet på Malingsbo rehabcenter och ett referat av det föredrag som författaren och skådespelaren Benny Haag höll i Malingsbo.

En insänd text om en trevlig resa till Skåre och Borgvik i Värmland kan du läsa på sid 12-13.

Joel Borking heter killen som fått församlingens kulturstipendium. Missa inte Staffan Riddersporres kåseri om konsten att tämja en gran.

*Med önskan om en välsignad jul,
Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör*

Innehåll

Gun ger av sin tid till andra	s 2-3
Helenas hem är ett familjehem	s 4-5
Fler familjehem behövs i Fagersta	s 6
Barndomen går förlorad i inbördeskriget	s 7
Behandlingshemmet i Malingsbo firade 10 år	s 8-9
Benny Haag är offentlig alkoholist	s 10-11
Resa till Skåre och Borgvik i Värmland	s 12-13
Joel har fått kulturstipendium	s 14-15
Konsten att tämja en gran	s 16-17
Församlingsnytt	s 18-19
Psalm 116: Nu tändas tusen juleljus	s 20

Gun ger av sin

Gun Gustavsson har varit med i församlingens besöksgrupp i 14 år. Det började med att diakon Gun-Britt Isaksson, som arbetade i församlingen då, bad henne följa med och hälsa på en kvinna som behövde någon som kom på besök ibland. De två kvinnorna fick direktkontakt och kontakten höll i sig i tio år.

Gun berättar att de gärna gick på promenader tillsammans så länge kvinnan hade ork till det. Det hände ibland att de gick till Brukskyrkan för att fika. Kvinnan blev så småningom helt blind och då blev Guns besök ännu viktigare. Gun plockade blommor under deras promenader så att hon kunde känna lukten av blommorna trots att hon inte kunde se dem. Gun följde också med henne till tomten där hon tidigare bott.

Kontakten utvecklades till vänskap

De träffades ungefär en gång i veckan under tio års tid, och deras kontakt utvecklades till vänskap. Den sista tiden bodde kvinnan på Solliden och då besökte Gun henne där.

– Till julen gjorde jag pepparkaksdeg som jag tog med mig. Damen skar bitar som vi gräddade för att känna doften av julen tillsammans, berättar Gun, som var henne behjälplig i det mesta. Hon följde med på läkarbesök och hjälpte henne att handla kläder. Kvinnan litade helt och fullt på Gun, som också hade kontakt med sonen. Även anhöriga måste lita på en besöksperson. Eftersom de kom att stå varandra nära, så var det jobbigt för Gun när kvinnan dog. Tack vare att hon hade god kontakt med sonen så ringde han till Gun direkt när kvinnan hade dött, så att Gun fick möjlighet att komma dit och ta farväl av sin vän.

Sedan ett par år tillbaka gör Gun regelbundet besök hos ett äldre par. Det var genom församlingens nuvarande diakon Ingrid Östborg, som Gun fick kontakt med ett gift par på kvarteret Anna. Hon berättar att de har ätit surströmming ihop och att de utifrån mannens önskemål planerar

tid till andra

att äta pizza tillsammans när det passar någon dag. En dag i somras tog Gun med sig frun i huset till sitt smultronställe i Norberg för att fika.

– Vi hade jättetrevligt och hon var så glad och tacksam för utflykten, minns Gun, som slinker in till paret ganska ofta, minst en gång var fjortonde dag, för att fråga hur de mår. Gun bor ganska nära så det händer att hon går till dem för att bjuda på något hembakat.

– Vi har alltid så trevligt när vi träffas och jag är alltid glad när jag går därifrån, säger Gun.

Får mycket tillbaka genom sitt engagemang

Gun får mycket tacksamhet från de hon hjälper.

– Det utvecklas en vänskap med de jag träffar ofta. Jag vill kunna ge av mig själv så länge jag orkar, det är jag tacksam för, säger Gun. Hon är 81 år och ibland måste hon hejda sig för att förstå att hon inte är någon ungdom längre. Hon upplever en jobbig tid just nu, eftersom hennes man dog för ett halvår sedan. Maken uppmuntrade alltid Guns engagemang för andra människor, och den uppbackningen saknar hon nu. Hon tycker att ett sätt att hämta energi är att ställa upp för andra. Barnbarnsbarnet är en annan energikälla.

– Att fylla på vågskålen på den goda sidan kan vara att göra hembesök, att baka en kaka åt någon eller att följa någon till läkaren. Hon får mycket tillbaka genom att ställa upp för andra, men hon har också stött på personer som tagit väldigt mycket energi utan att ge något tillbaka. Av den anledningen avbröt Gun en kontakt efter ett års tid. Det var ingen lätt uppgift, men Gun kände att det var nödvändigt.

Besöksgruppen ger trygghet och gemenskap

I församlingens besöksgrupp ingår ett tiotal personer som vill ge av sin tid till andra. Gruppen träffas en gång i månaden för att prata igenom hur de har det med sina kontaktpersoner och hur de mår själva. Utifrån vad som kommer upp i samtalet diskuterar man till exempel sjukvårdsfrågor och äldreomsorg. Gun har själv jobbat i vården i 20 år, och det har hon mycket nytta av i det här sammanhanget. Gun

upplever träffarna med besöksgruppen som en trygghet med fin gemenskap.

Gun är också aktiv i kommunens frivilliga väntjänst. Hon fungerar som ledsagare när någon behöver hjälp att komma till tandläkare, sjukhus eller fotvård. En samordnare från kommunen ringer och frågar om man har möjlighet att följa med en person och det är oftast inte samma person man ledsagar från gång till gång.

– Vi har trevligt tillsammans. Vi brukar passa på att fika eller äta tillsammans och småprata om både det ena och det andra medan vi väntar på transport hem, berättar Gun. De frivilliga i väntjänsten får inte ta emot gåvor eller pengar från de som de ledsagar.

Gun berättar om en speciell händelse som inträffade när hon följde med en dement kvinna till sjukhuset för en tid sedan. Läkaren tittade på Guns namnskylt som det står frivilligcentralen på, tog henne i hand och sa ”Tack för att ni finns”.

– Det är det finaste som hänt mig på länge, säger Gun märkbart rörd.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Helenas hem är ett familjehem

Helena Eriksson och hennes sambo Stefan är både kontaktfamilj för tre tjejer och familjehem för en pojke på fem år.

De tre tjejerna är syskon och kommer till Helena och Stefan var för sig var tredje helg, och ibland tillsammans. Det började med att paret var kontaktfamilj och så kände de att de också skulle kunna tänka sig att fungera som familjehem, så de hörde sig för om möjligheten i olika kommuner. Det råkade bli Solna kommun som svarade först, och när utredningen var klar tog det inte så lång tid innan en pojke på fyra år hade flyttat till deras hem. Den första tiden hade Stefan tjänstledigt från jobbet för att vara hemma med pojken, och sedan var det Helenas tur att ta tjänstledigt under en period.

Kräver ständig passning

Nu har pojken bott hos Helena och Stefan i Viksberg i ett och ett halvt år, och under den tiden har han fått diagnosen autism. Det innebär bland annat att han är väldigt aktiv och kvick, och behöver därför ständig passning. Helena berättar också att de under den första tiden hade flera vistelser på sjukhus. Det har varit ganska tufft, men det mesta är ändå positivt.

– Vår pojke är alltid glad! säger Helena och ler stort. Han är väldigt rolig och han har utvecklats mycket under den här tiden.

På gården finns kaniner, getter, två hästar och en hund. Pojken tycker om djuren och månar om dem.

– Det är en bra miljö här på landet och han tycker om djuren och gillar

att vara i skogen, berättar Helena. Någon måste hela tiden ha full koll på pojken, och att han är så aktiv gör det svårt att få hjälp med barnpassning, men det börjar gå bättre. Svärföräldrarna som bor i närheten kan komma över någon kväll när det behövs. Även systemen och hennes lite större barn är positiva till att ha hand om pojken, och det har hänt att han har sovit över hemma hos dem. Fyra dagar i veckan går pojken på förskola några timmar om dagen.

Paret har fått utbildning

Paret har gått en utbildning om autism och planen är att de ska gå fler kurser. De har också fått mycket hjälp från habiliteringen på socialförvaltningen.

Helena har tidigare jobbat på ridskolan i Hedkärra och utbildar sig nu till hästmassör. Det är ett yrke som hon hoppas kunna få ihop med de arbetstider som engagemanget som familjehem för en autistisk pojke medger.

– Det är svårt att få tag i ett jobb i närheten när jag bara kan jobba vissa vardagar mellan klockan 10 och 14, säger Helena.

Visst har åtagandet som familjehem för den här pojken begränsat vad Helena och Stefan kan göra, men de försöker vara noga med att få egen tid ibland, både var och en för sig och tillsammans. Det är viktigt att vårda även parrelationen för att man ska orka med påfrestningarna.

De ska få hjälp framöver med avlastning genom att pojken någon helg i månaden kan bo på ett gruppboende för barn med autism.

Kontakt med biologiska familjen

Helena och Stefan har en del kontakt med pojken biologiska pappa som kommer och hälsar på regelbundet. Det fungerar bra, men i andra familjer kan den kontakten ibland vara slitsam. Socialtjänsten är alltid tydlig med att det är viktigt för barnet att ha kontakt med sina släktingar.

Fler familjehem behövs

Flera gånger under det senaste året har Helena och Stefan fått förfrågan om att ta emot fler barn i sitt familjehem, och att vara kontaktperson för flera barn. Men de har sagt nej till det, i alla fall tills vidare. De tycker att de har fullt upp med den situation de har och är rädda för att om de skulle ta emot

fler barn skulle det kanske ta för mycket uppmärksamhet från de barn som de redan har hand om.

– Att vi har fått frågan flera gånger är ett tecken på att det behövs fler familjehem och kontaktfamiljer, menar Helena. Att vara kontaktfamilj borde fler våga prova. Att ta emot ett barn eller en ungdom någon helg i månaden kan hjälpa väldigt mycket, tror hon.

Det finns många olika orsaker till att ett barn eller en familj behöver en kontaktfamilj. Det behöver inte vara allvarliga problem i familjen med till exempel missbruk, det kan lika gärna vara en ensamstående förälder som har ett begränsat kontaktnät och som behöver hjälp att vidga det.

Helenas tips

Helena har några tips till de familjer som har funderingar på att fungera som familjehem. Hon tror att det kan vara bra att börja med att vara kontaktfamilj, för att känna sig för lite grann. Om det finns biologiska barn i familjen är det viktigt att även de tycker att det fungerar och att de inte känner sig åsidosatta när ett nytt barn flyttar in i familjen. Man behöver också få så mycket information som möjligt om barnet som man ska ta hand om. Att familjen får möjlighet att träffa barnet innan allt är definitivt bestämt tycker Helena också är viktigt för att de ska bli så bra som möjligt. Familjen måste ha möjlighet att säga ifrån om man känner att det inte kommer att fungera utan att barnet upplever att man har valt bort det.

Ett familjehem får viss ekonomisk ersättning som ska täcka de utgifter man har för att ta hand om ett barn.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Vill du vara ett stöd?

Ibland kan ett barn och dess föräldrar behöva hjälp under en tid. Det kan röra sig om att ge ett barn möjligheten att ta del av familjelivet i ett annat hem och utöka den sociala delen av livet. Även föräldrarna kan ha stora behov av att prata med en förstående medmänniska eller lära känna en helt vanlig familj.

Tonåringar kan ha behov av extra stöd förutom de biologiska föräldrarna. En trygg och stabil vuxen som samtalspartner som också kan uppmuntra till olika fritidssysselsättningar tillsammans med tonåringen.

I vissa fall kan ett barn behöva stanna i ett familjehem under en kortare eller längre period.

Att vara kontaktfamilj eller kontaktperson innebär

- Att du utför ett uppdrag åt socialtjänsten.
- Att du har kontakt med ett barn eller familj, allt från flera dagar i veckan till något enstaka tillfälle per månad.
- Att som kontaktfamilj ta emot barn i hemmet en eller två helger i månaden.
- Att socialtjänsten gör upp mål och syfte med kontakten.
- Att kommunen betalar ersättning enligt kommunförbundets riktlinjer för de insatser som du gör.

Vem kan vara kontaktperson eller kontaktfamilj?

- Om du är en vuxen och stabil människa som mår bra själv.
- Om du kan tänka dig att använda en del av din tid för någon.
- Om du klarar av krångliga och konfliktfyllda situationer som kan uppstå ibland.
- Om du vill och kan samarbeta med människor.

Familjehem

- Familjen måste ha haft en trygg och stabil situation de senaste tre åren.
- Familjen måste ha tid och plats både fysiskt och känslomässigt.
- Familjen ska vara öppen och flexibel.
- Familjen ska kunna och vilja samarbeta.
- Familjen ska delta i utbildning och handledning.

Information hämtad från Fagersta kommuns hemsida.
<http://www.fagersta.se>

Fler familjehem behövs i Fagersta

Foto: Magnus Aronson

När en familj hör av sig till socialkontoret för att ansöka om att fungera som familjehem får de först fylla i en intresseanmälan. Personal från socialkontoret gör sen hembesök hos familjen. Djupintervjuer görs med de vuxna. Ofta finns biologiska barn boende i familjen och man samtalar även med dem. En utredning görs för att lyfta fram familjens styrkor och egenskaper, och för att synliggöra områden där familjen kan behöva mer stöd.

Kontroller i flera register

Man gör registerkontroller genom att begära utdrag ur socialregistret, kronofogdens register och polisens misstanke- och belastningsregister. Familjen får också lämna referenser som socialtjänstens personal kan kontakta för att skaffa sig en helhetsbild av familjens situation. Efter att personalen på

Det finns alltid behov av familjer och kontaktpersoner som kan vara ett extra stöd för barn och ungdomar, menar Victoria Brossman som jobbar som familjehemskonsulent på socialtjänsten i Fagersta kommun.

– För att få en så bra matchning som möjligt så är det alltid välkommet med fler familjer som är intresserade av att fungera som familjehem eller kontaktfamilj.

socialtjänsten gjort en bedömning får familjen en återkoppling. Eftersom matchningen mellan barnet och familjehemmet ska vara så bra som möjligt så kan det dröja en tid innan man har ett barn boende hos sig. Om man är ny som familjehem kan ett sätt att känna sig för vara att först ställa upp som kontaktfamilj.

Kompletterande föräldraansvar

Att vara familjehem är ett stadigvarande uppdrag som innebär ett kompletterande föräldraansvar, både i fråga om omsorg om barnet och när det gäller kontakt med till exempel skola och olika vårdinstanser. Socialtjänsten stödjer familjen i frågor som rör hur man ska förstå barnets behov, relationer inom familjen och relationer till barnets biologiska familj.

– Som familjehem behöver man ha en bra kontakt med socialtjänsten och med barnets biologiska föräldrar, syskon och det naturliga nätverk som finns kring barnet. Grundtanken är alltid att barnet ska tillbaka till sin biologiska familj, förklarar Victoria Brossman.

Uppföljning av barnets behov och utveckling och hur det fungerar i familjehemmet sker minst en gång var sjätte månad, inledningsvis sker det oftare.

Beslut om placering

Barn och ungdomar som behöver bo i familjehem kan ha egna svårigheter och stora behov, eller så är hemmiljön inte tillräckligt bra. En person kan vara frivilligt placerad i familjehem enligt SoL (socialtjänstlagen), eller tvångsplacerad enligt LVU (Lagen om vård av unga). Det är Socialnämnden och Förvaltningsrätten som fattar beslut om placering enligt LVU.

Vill du veta mer kontakta:

Victoria Brossman
tel 070-253 76 33
victoria.brossman@fagersta.se

Inga-Lill Strand, enhetschef
tel 070-250 68 76
mejl: inga-lill.strand@fagersta.se
Receptionen socialförvaltningen
tel 442 60

Cecilia Kjellin Eriksson

Barndomen går förlorad i inbördeskriget

– Smuggling av vapen och droger, spioneri, matlagning och ”flickvänner” är några av de sätt som barn används av de väpnade grupperna”, berättar Daniel Campo på Benposta, en organisation som arbetar för att skydda barn i konfliktens Colombia.

Civilbefolkningen hårt drabbad

I Colombia har inbördeskriget pågått i nära 50 år. Det är ett blodigt krig mellan gerillagrupper, paramilitära trupper och armén som handlar om makt och mark där kokainet spelar en viktig roll. Civilbefolkningen, främst den fattiga befolkningen på landsbygden, drabbas hårt. De hotas ofta till livet av gerilla- och andra illegala grupper om de inte samarbetar, och anklagas sedan av regimen för att vara gerillasympatisörer.

Över fyra miljoner människor har tvingats fly från sina hem i de våldsdrabbade områdena. Femton miljoner människor lever i misär och behöver stöd. Många internflyktingar får dock inte sin status erkänd av myndigheterna, vilket gör att deras rätt till bland annat mat, vatten och skydd inte förverkligas. Samtliga väpnade aktörer är medskyldiga till urholkningen av

respekt för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt.

Barnens vardag ofta våldsam

Sex och en halv miljoner barn och unga i Colombia lever i fattigdom. Mer än en och en halv miljon går inte i skolan och tre miljoner har inte tillgång till den enklaste sjukvård. Hälften av landets internflyktingar är minderåriga. För barn och unga som lever under extremt fattiga förhållanden är alternativen få. Utbildning är kostsamt och förblir enbart en dröm för alltför många.

Allt yngre lockas

Utbildade ungdomar lockas och luras med löften om en bättre framtid med pengar och mat. Många barn tvångsrekryteras också: en rapport från juni 2011 visar att medelåldern hos de barn som värvas med tvång är under tolv år. Med en uniform och vapen i hand väcker de rädsla och respekt hos andra och får därigenom en identitet. Flera är flickor, många under 14 år gamla. Vissa hamnar i strider medan andra får laga mat, tvätta kläder och springa ärenden. Alltför många blir också sexuellt utnyttjade. Sexuellt våld används systematiskt i konflikten.

Förstå och kräva rättigheter

Era gåvor till Svenska kyrkans internationella arbete stöder internflyktingar, bondekooperativ, kvinnogrupper, ungdomsorganisationer och ursprungsbefolkningens organisationer. Insatserna handlar om akut nödhjälp, juridisk och psykosocial rådgivning, självförsörjningsprojekt och utbildning om landminor och krisberedskap.

Målet är att hjälpa människor att förstå och kräva sina rättigheter, att förändra sin situation, forma ett värdigt liv och försörja sig själva.

Din gåva gör skillnad för människorna i Colombia.

Susanne Folin, Frilansskribent

Julkampanjen

Svenska kyrkans årliga julkampanj pågår från första advent till trettondedag jul. Årets tema är barn i krig och konflikt runt om i världen. Detta under rubriken ”GE ALLA BARN en framtid utan våld.” Under kampanjen lyfts exempel på arbete i Colombia och Sydsudan särskilt fram. Målet är att samla in 36 miljoner kronor.

Behandlingshemmet i Malingsbo öppnade för 10 år sedan

Den 11 september firade Malingsbo rehabcenter 10-årsjubileum. Tidigare klienter och deras arbetsgivare/remittenter var inbjudna till en dag i Malingsbo för att fira jubileet, och ett hundratal personer var med under dagen.

På programmet stod bland annat ett föredrag av författaren och skådespelaren Benny Haag kring hans bok "Makt, mod och motstånd" (läs mer om föredraget och boken på nästa uppslag). I en gripande "lifestory" då en tidigare klient berättade om sitt liv som alkoholist och om den hjälp han fått genom behandlingen på Malingsbo rehabcenter, sa han bland annat:

– Jag förstod att jag hade tappat kontrollen över mitt liv och att jag var tvungen att välja om jag skulle leva eller dö. Jag valde att leva. Jag ville verkligen ha hjälp, och tiden på Malingsbo rehabcenter var de bästa fyra veckorna i mitt liv. Jag kunde släppa allt annat och ägna mig åt mitt problem. Barnen hörde av sig och jag fick god mat. Tiden i Malingsbo räddade mitt liv!

Under dagen presenterade vd Tommy Elmertoft resultatet av en ny behandlingsutvärdering.

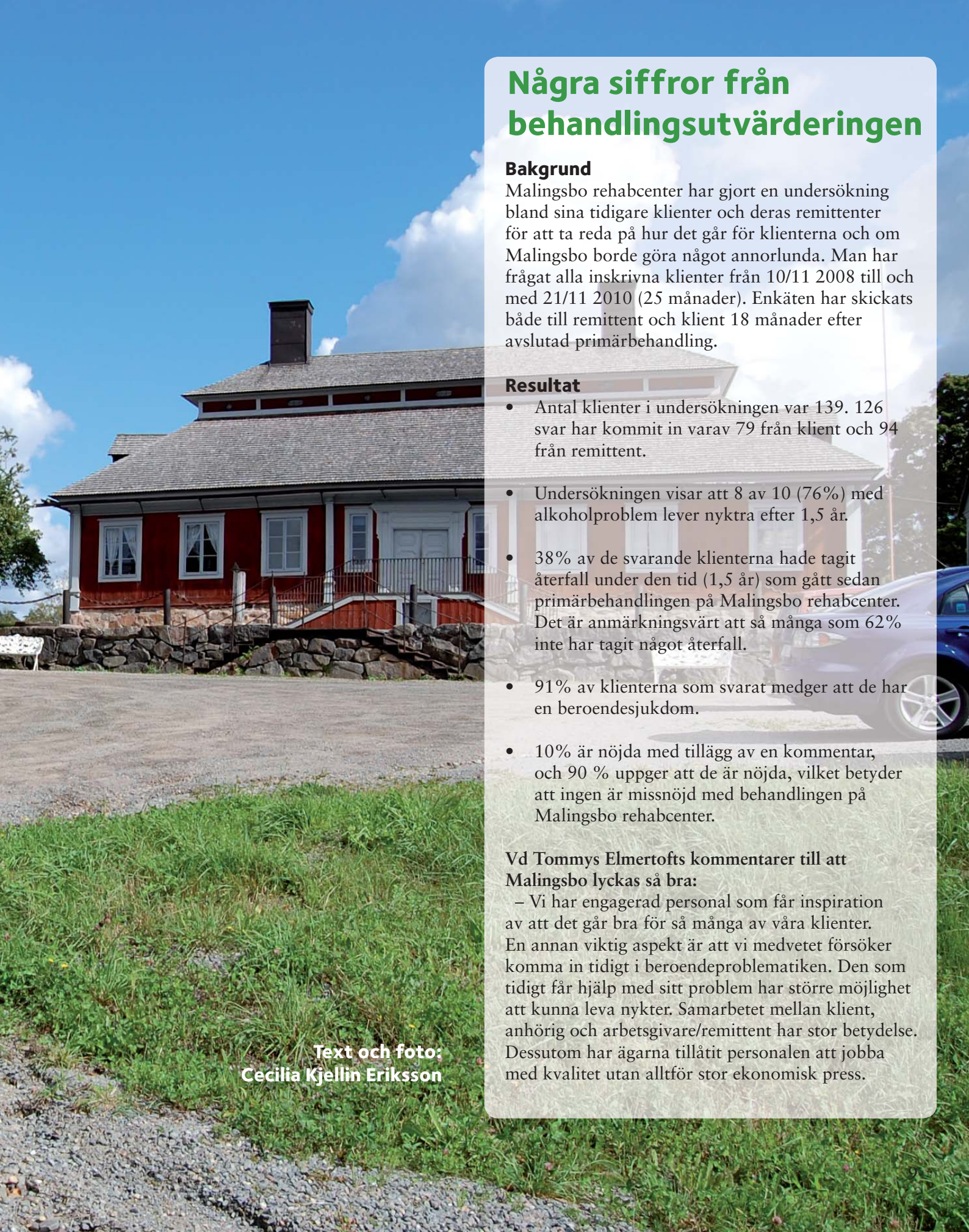
– Utvärderingen visar positiva resultat för den behandlingsverksamhet som bedrivs på Malingsbo rehabcenter, och det är vi väldigt glada och stolta över. Det ger oss extra erkännande och energi att jobba vidare med de här viktiga frågorna som är avgörande för våra klienters livskvalitet och deras anhöriga.

– Som kyrka är det viktigt att se att vi gör något betydelsefullt som är viktigt för människor, och att det är hundra personer här idag är ett tecken på att den här verksamheten är betydelsefull för många, sa Henrik Rydberg i sitt inledningsanförande. Henrik Rydberg är styrelseordförande i Malingsbo rehabcenter AB och kyrkoherde i Västanfors Västervåla församling.

Dagen avslutades med "Countdown" då alla applåderar var och en som varit nykter i x antal år, månader och dagar. Att ta emot glädjetjut och rungande applåder för att man har klarat att vara nykter i ett antal dagar, månader eller år är stärkande och den känslan bar deltagarna med sig när dagen avslutades.

Fakta om Malingsbo rehabcenter

Malingsbo rehabcenter är ett behandlingshem för personer i arbetslivet med alkohol- och drogproblem, och drivs av Västanfors Västervåla församling, Svenska kyrkan. Verksamheten i Malingsbo startade 2002. Under de tio år som verksamheten har varit igång så har drygt 700 personer gjort någon form av behandling på Malingsbo.

Några siffror från behandlingsutvärderingen

Bakgrund

Malingsbo rehabcenter har gjort en undersökning bland sina tidigare klienter och deras remittenter för att ta reda på hur det går för klienterna och om Malingsbo borde göra något annorlunda. Man har frågat alla inskrivna klienter från 10/11 2008 till och med 21/11 2010 (25 månader). Enkäten har skickats både till remittent och klient 18 månader efter avslutad primärbehandling.

Resultat

- Antal klienter i undersökningen var 139. 126 svar har kommit in varav 79 från klient och 94 från remittent.
- Undersökningen visar att 8 av 10 (76%) med alkoholproblem lever nyktra efter 1,5 år.
- 38% av de svarande klienterna hade tagit återfall under den tid (1,5 år) som gått sedan primärbehandlingen på Malingsbo rehabcenter. Det är anmärkningsvärt att så många som 62% inte har tagit något återfall.
- 91% av klienterna som svarat medger att de har en beroendesjukdom.
- 10% är nöjda med tillägg av en kommentar, och 90 % uppger att de är nöjda, vilket betyder att ingen är missnöjd med behandlingen på Malingsbo rehabcenter.

Vd Tommys Elmertofts kommentarer till att Malingsbo lyckas så bra:

– Vi har engagerad personal som får inspiration av att det går bra för så många av våra klienter. En annan viktig aspekt är att vi medvetet försöker komma in tidigt i beroendeproblematiken. Den som tidigt får hjälp med sitt problem har större möjlighet att kunna leva nykter. Samarbetet mellan klient, anhörig och arbetsgivare/remittent har stor betydelse. Dessutom har ägarna tillåtit personalen att jobba med kvalitet utan alltför stor ekonomisk press.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Benny Haag är offentlig alkoholist

Benny Haag är författare och skådespelare. Han kallar sig OA – offentlig alkoholist, och han hävdar att det krävs fler offentliga alkoholister för att få bort skammen kring sjukdomen alkoholism.

När Malingsbo rehabcenter firade 10-årsjubileum den 11 september höll Benny Haag ett föredrag utifrån sin bok "Makt, mod och motstånd". Efter en träffsäker inledning ur sin välkända monolog "Inte mer än fullt, tack" talade Benny engagerat om alkoholens enorma påverkan i samhället.

– Alkohol är den viktigaste frågan i Sverige idag som det pratas minst om, menar han.

Den kostar samhället 63 miljarder om året. Varannan medborgare i Sverige har alkoholproblem. Det handlar inte bara om den som dricker utan också om de runtomkring. Benny lyfter också fram att många våldsbrott är alkoholrelaterade, och menar att ingen som åker fast för rattfylla är fri från alkoholproblem.

– När jag slutade dricka fick jag på mig ett par alkoholglasögon som hjälper mig att se hur det hänger ihop, berättar Benny.

Han har under ett antal år jobbat aktivt med att föra upp alkoholfrågan på samhällets dagordning. Bland annat var han med och startade spritpartiet, som inte fick så stort genomslag. Partiets mål var att halvera spritkonsumtionen i samhället.

Ett tydligt exempel på att alkoholfrågan ofta förnekas är från Bennys tid som alkoholmissbrukare

då han var inlagd på sjukhus i fyra dagar med kraftig huvudvärk. Ingen ställde över huvud taget frågan om alkoholkonsumtion, trots att det var just alkoholkonsumtionen som var det egentliga problemet.

Många kändisar är barn till alkoholmissbrukare men vill inte gå ut med det offentligt. Benny Haag har frågat flera men inte fått någon respons. Men Zlatan Ibrahimovic utgör ett undantag. Han berättar i sin bok "Jag är Zlatan" om att vara barn till alkoholmissbrukare.

– Det är magnifikt, fantastiskt att han går ut med det, tycker Benny, som har stor respekt för anonymitetstanken inom AA-rörelsen (Anonyma Alkoholister) men önskar att AAs organisationer skulle vara utåtriktade *också*. Det finns inslag av det i USA redan idag, berättar han.

Socialdepartementet, IOGT och Folkhälsoinstitutet äger frågan, hävdar Benny och tycker att det blir konstigt när många av dem som för alkoholisters talan inte själva har det problemet.

– Vi alkoholister måste göra jobbet, menar Benny Haag.

Många menar att det är viktigt att ta fast dem som langar sprit till ungdomar. Benny vill göra oss uppmärksamma på att ungdomar oftast får alkohol av sina föräldrar.

"Langaren" är alltså ofta en medlem i familjen. I en undersökning på Bilddagboken, som är en nätsajt för ungdomar, visar det sig att 8 av 10 ungdomar får alkohol av någon i familjen; mamma, pappa, syster eller bror. Den alkoholen är ofta köpt på Systembolaget.

I våras kom Benny Haags senaste bok "Ingenting är möjligt – en berättelse om 3 livsavgörande misslyckanden". Det är berättelsen om tre katastrofer som leder Benny Haag till insikten om att väldigt mycket mer än vad man tror går att förändra. Misslyckanden på det personliga planet kan faktiskt visa sig vara början på något annat: kärlek, glädje och framgång som kanske mäts i andra variabler än procentsatser, kronor och ören.

– Jag har en tro på att man kan förändra sitt liv, säger Benny Haag. Man måste våga vara en förlorare och lära sig av det. Jag vet att jag alltid kommer att vara en missbruksperson. Det gäller att vända det till något positivt och använda det till något bra. Själv har jag börjat springa, vilket jag tidigare trott aldrig skulle hända. Men vilket är bäst, tänker jag, att supa eller att springa?

Benny Haag framförde delar ur sin monolog "Inte mer än fullt tack" när han höll föreläsning på Malingsbo rehabcenter den 11 september.

Beskrivning av boken Makt, mod och motstånd

(från Adlibris hemsida)

"När jag slutade dricka fick jag på mig ett par "alkoholglasögon" som gjorde att jag plötsligt, med isande skärpa såg vad kröken ställer till med, hur den krossar, dödar och förstör. Då gick det inte längre att blunda för det faktum att väldigt många människor lider av spritens följder fast dom kanske inte dricker en droppe själva. Jag vet att jag är mycket mindre än David och att den industri och den förnekelse jag slåss emot är mångdubbelt större än Goliat, men det spelar ingen roll – jag kommer att kämpa resten av mitt liv mot kröken. Mina "alkoholglasögon" ska massproduceras. Vänta bara!"

Så säger Benny Haag, skådespelare, monologförfattare och debattör. Den här boken är hans manifest för en nyktrare värld. Här berättar han i dagboksform om sin långa och hårda kamp mot myndigheter och institutioner för att nå ut med sitt budskap och för att få sätta upp monologen Inte mer än fullt, tack. Boken är också ett brinnande upprop mot det svenska supandet och en djupt tankeväckande betraktelse över allt som spriten för med sig. Här finns också den delvis självbiografiska monologen i sin helhet, som är djupt gripande och ett hårt slag i mellangärdet på alla dem som någonsin trott att spriten är något som bara berör ett fåtal.

".../Benny Haag är underhållare ut i fingerspetsarna, det är grymt framåt driv i berättelsen./---/...årets viktigaste debattbok".

Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson

Boktips

Titel: Makt, mod och motstånd – om den mitt i och de runt omkring.

Författare: Benny Haag. Boken utgiven 2008.

Förlag: Albert Bonniers förlag

Uppföljaren: Ingenting är möjligt – en berättelse om 3 livsavgörande misslyckanden.

Författare: Benny Haag
Boken utgiven 2012

Förlag: Albert Bonniers förlag

Titel: Jag är Zlatan

Författare: Zlatan Ibrahimovic och David Lagercrantz.
Boken utgiven 2011.

Förlag: Albert Bonniers förlag

Resa till Skåre och Borgvik i Värmland

Fredagen den 7 september gjorde Karin som är min svärmor, min fru Anita och jag en resa till Värmland. Målet för resan var Skåre, där vi bland annat skulle besöka Grava kyrkogård för att se på grav och gravsten där Karins far och tillika Anitas morfar är begravd.

När vi kom till Skåre åkte vi först till pastorsexpeditionen vid Grava församlingshem. Där fick vi en hel del upplysningar om Skåre, Grava kyrka, kyrkogården, Karins fars grav, området Noret där Karin är uppvuxen, karamellfabriken och Baptistkapellet med mera.

Besök vid Grava kyrka

Vi gjorde nu en rundtur för att lokalisera oss i Skåre. Vi startade i området Noret där Karin med syskon och föräldrar bodde på 1920 talet. Vid den tiden bodde ca 500 personer i Skåre. Idag är innevånarantalet omkring 6000 personer.

Sen åkte vi till Grava kyrka, någon kilometer norr om centrala Skåre. Vi besökte kyrkogården och graven där Karins pappa/Anitas morfar är begravd. Karin innehar gravrätten och har tecknat ett långt gravrättsavtal, innefattande gräsklippning, hålla snyggt och rent vid graven och runt gravstenen samt att ta bort vissnade blommor och växter. Skötseln av stenen ligger på Karin som är innehavare av gravrätten.

Gravstenen hade med tiden blivit starkt mossbevuxen och det gick knappt att läsa vad som stod på stenen. Vi fick ställa in oss på att återvända senare under dagen för att göra den fin, ren och läsbar igen.

Karin och hennes framlidne man Olle Tengvall gjorde under många år resor från Grängesberg till Grava kyrka för att sköta graven. I slutet av 1990-talet, när de känt att det var drygt att köra de 22-23 milen enkel resa, så diskuterade de framtida gravskötsel och såg

då två alternativ för tiden framöver. Nämligen att avsäga sig gravrätten eller förlänga den och skriva ett skötselavtal.

Då Karin var angelägen om att behålla graven och att den skulle förbli välskött, beslöt hon att teckna och bekosta ett avtal om gravrätt och gravskötsel under en tid av 50 år. Det då tecknade gravrättsavtalet och gravskötselavtalet löper intill utgången av år 2029.

Vid vårt besök kontaktade vi en kvinnlig kyrkogårdsanställd vid Grava kyrka för att kolla upp gravrättsavtalet och fick bekräftat att avtalet var i sin ordning och att det fortfarande gäller med de förutsättningar så som det blev och är skrivet.

Barndomshemmet vid Noret

Efter besöket på kyrkogården åkte vi vidare för att se på huset och omgivningen där Karin föddes den 20 februari 1920. Vid huset vid Noret, som en gång var en vik med anknytning till Klarälven, där vi nu stod, berättar Karin många minnen. Hon kommer ihåg bryggan som låg vid stranden där hon som barn lekt och badat. Hon minns att mamma hade en pannmur nära stranden där hon tvättade kläder. En gång när Karin var riktigt liten tog hon ekan när mamma Hanna höll på att tvätta vid stranden. ”Jag kunde ju inte ro så jag blev sittande ute i båten. Men då fick jag bannor,” berättar Karin.

Här träffade vi den som numera äger och bor i huset samt dennes bror som också bor granne. När nuvarande ägaren köpte huset 1973 gjorde hans bror en modell av det. Modellen var nära nog precis så som Karin kom ihåg huset från sin uppväxttid. Sammanträffandet med de två bröderna har lett till vidare kontakt och utväxlande av bilder. Bröderna var från Skåre och kände alla som Karin kom ihåg från sina barn- och ungdomsår i trakten.

Därefter sökte vi upp huset som var karamellfabrik när Karin var liten och vi var och tittade på sågen samt Baptistkapellet som för ett par år sedan köptes av en privatperson och nu är bostad.

Lunch på servicehuset

Klockan gick fort denna dag. Det hade vid det här laget blivit lunchtid och vi begav oss till ett servicehus för att äta lunch. I servicehusets gemensamhetsutrymmen fanns en del gamla bilder från Skåre som jag passade på att fotografera av. Trevligt för Karin att titta på dessa gamla bilder som hon ju kände igen, bla det gamla Baptistkapellet. Dit följde hon sin far Per Wilhelm som arbetade vid sågverket och på fritiden var församlingens fastighetsskötare. Karin minns väl att där fanns många olika musikinstrument i ett av rummen och det var där hon smög sig in, under tiden pappan gjorde fastighets-skötararbete. Här kunde hon i sin ensamhet pröva många olika instrument och det var här hon efter eget gehör lärde sig spela gitarr och orgel - en sådan där liten gammal orgel som man på den tiden hade i skolorna, kommer hon ihåg.

„Så var det dags att återvända till Grava kyrka där gravstenen skulle rengöras. Ett omfattande rengöringsarbete utfördes med stålborste, vattenkanna och vatten. Efter genuint arbete blev stenen till slut väldigt fin. Vi fick också hjälp av kyrkvaktmästaren att justera stenen som lutade något åt höger. Nu kom stenen i vågrätt läge och den kom att synas vackert bland alla de gamla stenarna som fanns på denna del av kyrkogården.

Vi fick därefter en fin guidning i Skåre kyrka av vaktmästaren. Han kände till Karins pappa och hans släkt som kom från trakten. Bland annat berättade vaktmästaren om en märklig begravning då en släkting till Karin begravdes.

När Karins kusin Titti besökte sin dotter i Tyskland blev hon hastigt sjuk och avled i Tyskland. Kyrkvaktmästaren kommer ihåg att begravningen av stoftet efter Titti på Grava kyrkogård blev något dramatisk eftersom graven efter jordfästningen inte fick ösas igen. Detta på grund av att tysk polis misstänkte brott och skulle komma till Skåre för att ta prover av stoftet. Därigenom kom graven att stå öppen i mer än en månad.

Oväntat besök hos kusin

Innan vi åkte hem till Fagersta igen, så fortsatte resan till Borgvik där Karins äldsta brors dotter Ingrid med man bor. Ingrid är ju också kusin till Anita. Vi hittade snabbt adressen och huset där de skulle bo, mycket vackert vid en liten sjö som hänger ihop med Vänern. Min hustru Anita tog den första kontakten genom att gå och ringa på och presentera sig. Vi hade ju inte förvarnat om vårt besök. Karin och jag satt kvar i bilen och iakttog vad som skedde.

Efter en stund kom Anitas kusin Ingrid raskt ut till bilen ropande "Är detta sant? Är detta Karin? Jag kan inte fatta detta." Hon var nog lite chockad lindrigt sagt, för de hade inte setts på 50 år.

Ingrid som bara några dagar före vårt besök fyllt 80 år berättade att hon på födelsedagen tänkt på Karin och funderat över om hon fortfarande var i livet. Egendomligt och nu sitter du här framför mig, sa Ingrid.

Ett oväntat och överraskande besök som ändat i ett glatt möte för alla parter – ett minne för livet. En kärt återknuten kontakt för Karin och Ingrid på gamla dagar och förhoppningsvis med hjälp av brev och telefon något oftare i framtiden.

*Fagersta den 22 september 2012
Bengt Lindstrand*

Gravstenen blev fin efter rengöringen.

Karin gör ett oanmält besök hos en släkting som blir glatt överraskad.

Bilden ovan: Karin minns händelser vid dammen från sin barndom.

Bilden nedan: Karin och Anita träffar bröderna som har en modell av huset som Karin bodde i som liten.

Joel Borking gillar att
spela gitarr.
Foto: Johnny Pesola

Joel har fått kulturstipendium

Joel Borking är 17 år och går andra året på gymnasiet. Han älskar musik och är självlärd på gitarr. Ändå valde han naturvetenskapliga programmet på Brinellskolan framför en estetisk linje med inriktning mot musik, eftersom han inte vill blanda ihop sitt fritidsintresse med skolan.

– Jag vill inte blanda in musiken i skolan, för då blir det mer ett tvång än ett intresse, säger han.

Joel har lätt för att lära sig nya saker och när han tillsammans med några kompisar startade ett band för fyra år sedan ville Joel spela gitarr. Han hade spelat saxofon på Kulturskolan, men inte gitarr, så det var ju bara att sätta igång och lära sig.

– Både jag, mamma och min syster är musikaliska och håller på mycket med musik. Jag har lätt för det och då är det roligt, tycker Joel, som lägger ned mycket tid på musiken. Han spelar varje dag. Bandet Beautytown repar ett par gånger i veckan, och just nu är han i startgroparna för att starta ännu ett band med inriktning mot blues och hårdrock. I jultider händer det att Joel tar fram saxofonen och spelar några jullåtar. Joel är även med i styrelsen för föreningen Tid är musik.

Bandet Beautytown har bara repat tillsammans i ett år men har redan haft flera spelningar. De spelade på Engelrocken i Engelsberg i somras och har spelat på hamnkrogen och i Kärrgruveparken, till och med på Cityfestivalen i Västerås. Då var

det covers som gällde och det var uppskattat av publiken. Men nu satsar bandet på att skriva egen musik som de under våren ska tävla med i Live-karusellen, som är en tävling för oetablerad musik. Först blir det deltävlingar i länet, och om Beautytown går vidare kan det bli många spelningar även på andra ställen i landet.

– Det är det bästa att få komma ut och spela för publik. Det blir roligare att repa om man har ett mål. I början var det nervöst att stå på scen, men nu när jag är lite äldre och lite mer van så vågar jag leva mig in i musiken mer.

Joel, som hämtar inspiration från idolerna ACDC, är energisk på scenen och tycker inte att det är svårt att både spela, sjunga och hoppa runt samtidigt.

– Nu börjar vi hitta det vi vill spela och nu är det vår egen musik som gäller. Jag är inte orolig för vad andra ska tycka om den. Jag gör det för min skull och jag vet att jag tycker att det är bra musik, sen är det förstås roligare om andra tycker om den också.

Joel har fått församlingens kulturstipendium, eftersom han har hjälpt till mycket i rockskolan och brukar vara med i kompbandet på de omtyckta rockmässorna i Västanfors kyrka.

– Det är kul att få göra något annat än att bara repa i replokalen. När man spelar tillsammans med andra duktiga musiker så utvecklas man. Jag spelar inte sån musik med mitt vanliga band och det är kul att växla lite, tycker Joel.

Han har inte riktigt bestämt ännu hur han ska använda pengarna från kulturstipendiet. Kanske blir det en kurs i studioteknik. Joel skriver egen musik och spelar in en del hemma.

– Helst skulle jag vilja leva på att hålla på med musik i framtiden, men hur det blir med det vet jag inte.

Cecilia Kjellin Eriksson

Fakta om kulturstipendiet Alma och Alfred Nordströms minnesstiftelse

Västanfors församlings kulturstipendium är ett arbetsstipendium i första hand avsett för ungdomar upp till 25 år som söker stöd för att utveckla färdigheter inom konst, musik, skrivande, dans eller annan gestaltande verksamhet. Stipendiet är avsett att främja verksamhet som präglas av öppenhet, medmänsklighet och tolerans där det konstnärliga uttrycksmedlet används som ett medel för personlig utveckling och livstolkning. Stipendiet kan användas för att färdigställa ett arbete, förbereda en utbildning, genomföra en studieresa eller liknande.

Stipendiet kan sökas av enskild eller grupp.

Sökande ska vara boende i Västanfors församling och tillhöra Svenska kyrkan. Vid ansökan av grupp skall minst hälften av gruppens medlemmar uppfylla detta kriterium.

Konsten att tämja en gran...

Vad kan vara juligare än en julgran? Är den sen tänd och upplyst blir det extra stämningsfullt. Självklart ska den vara äkta och inte plastig och tråkig. Den behöver dock inte vara placerad inomhus; den kan lika gärna stå upplyst utomhus. Fördelen med denna placering är att då är det ju fler som kan njuta av den. Hemma hos oss har vi gran både inom och utomhus för säkerhets skull.

Granen som står utomhus har en ganska lång historia, fjorton år närmare bestämt. När yngsta dottern gick i sjuan på högstadiet fick de praktisera granplantering på biologilektionen. De fick gräva gropar som de sen fick sätta ned decimeterhöga granplanter i. Några plantor blev över och dottern fick en planta med sig hem. Den planterade jag på tomten. Den fick fin jord, vattnades med näring och fick några vänliga ord då och då.

Detta syntes inte ha alltför god inverkan på den lilla gröna för de första två, tre åren hände inte speciellt mycket då granar ju som bekant är s k "slow starter" men efter ytterligare några år började det hända saker. Man får lätt associationen till tjuren Ferdinand i "Kalle Anka på julafton" för den blev större och större för varje år som gick.

När den hade blivit ca två meter kändes det aktuellt med lite ljusbelysning till julen; den stod ju alldeles mörk och oupplyst

där ute. Jag gick till min lokale elhandlare och förhörde mig om diverse julgransbelysningar för utomhusbruk. Den kunnige och förutseende expediten rådde mig att köpa en belysning som jag eller rättare sagt granen kunde växa med. Grundsatsen innehöll tio meter plus en extra längd om fem meter.

Belysningen upphängdes utan krångel och medelst timer tändes och släcktes den kväll och morgon. Året efter hängdes belysningen upp igen men nästkommande år hade den snabbväxande f d lilla gröna blivit riktigt stor. Nu var det dags att åter besöka elaffären. Tack vare att jag varit så klok och lytt det goda rådet att köpa belysning med möjlighet till förlängning blev jag nu belönad. Jag köpte till tio meter som jag sen skarvade på den befintliga belysningen. Jag upptäckte nu att den belysta granen började bli omtalad i grannskapet för sin skönhet.

Några år senare var det dags igen. Slingan fick åter en förlängning på ett antal meter. Så där fortsatte det några år tills vi var uppe i 35 meter. Jag sänder en tacksamhetens tanke till den som uppfann LED-lampan för hade det inte varit sådana i belysningen hade elräkningen skenat iväg rejält.

Nu började dock andra problem infinna sig. Granen hade blivit så

hög, en bit över fyra meter så det började bli problem att lägga på slingan i de övre grenverken. Jag löste detta genom att balansera på stegen och via en egentillverkad klyka på dryga metern kunna lägga på slingan på de översta grenarna.

Förra året insåg jag att nu måste något radikalt göras. Köpa mera slinga gick väl an men snart skulle en sky-lift behövas för att lägga på slingan. Som av en händelse läste jag i en villatidning att man kunde kupera sin gran så den blev kortare men ändå fin. Det gick ut på att man först sågade av granen till den höjd man vill ha den. Sen tog man ett snöre och satte fast ena änden i den avsågade toppen. Den andra änden satte man fast i backen och fick därigenom ett riktsnöre som man kunde klippa av de nu för långa grenarna efter. När man hade klippt av de grenar som var utanför snöret flyttade man snöret en bit och tog dessa grenar. Så fortsatte man runt hela granen tills den åter hade fått de rätta proportionerna.

Efter nå'n timme eller så var granen klippt och tämjd till behändiga ca två meter. Visserligen väldigt tät och kompakt men nu blev det en baggis att sätta upp belysningen. Granen ser inte ut att ha tagit skada av klippning, tvärtom den fortsätter att växa så det knakar. Om fyra, fem år är det säkert dags igen för en grantrimning för en sak är säker, vi tänker ha vår gran kvar.

**Text och foto:
Staffan Riddersporre**

Bilden tv:
Granen klipps för att få den rätta runda formen.

Bilden nedan:
Granen vackert upplyst med hjälp av ett antal meter ljusslingor.

Fråga juristen

Fråga om samboegendom

Fråga:

Min son har under flera år bott i en bostadsrätt. För några månader sen träffade han en tjej som nu ska flytta in i lägenheten. Vad händer med lägenheten om de två skulle separera? Kan hans tjej göra anspråk på den?

Birgitta Olofsson

Svar:

Vid en separation mellan sambor kan bodelning mellan parterna bli aktuell om någon av dem begär det. Det är dock endast samboegendom som ingår i en bodelning mellan parterna. Samboegendom är sådant bohag och bostad som införskaffats för gemensamt användande. Eftersom din son bodde i lägenheten redan innan han träffade sin tjej har den inte köpts för att de gemensamt ska använda den. Syftet med köpet då var att din son ensam skulle bo i den. Lägenheten kan därför inte ingå i en bodelning mellan parterna och din sons tjej kan inte få någon rätt till den. Ett råd är ändå att parterna upprättar ett samboavtal där man tydliggör att lägenheten inte ska ingå i en eventuell framtida bodelning mellan parterna.

Ida Jansson, jurist

Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå

hjälp till med bouppteckningar, arvskiften, gåvobrev, testamenten, äktenskapsförord, köpekontrakt och andra juridiska ärenden. Kontakta Ida Jansson, jurist tel 0223-434 76 om du vill veta mer.

Julens gudstjänster

Julafton 24/12

kl 09 Grötfrukost i Brukskyrkan
kl 10 Julandakt i Brukskyrkan
kl 11 Julkrubba i Västanfors kyrka. En gudstjänst för hela familjen med julberättelsen, julsånger och julstämning
kl 17 Julbön i Västervåla kyrka
kl 23 Julnattsmässa med solosång i Västanfors kyrka

Juldagen 25/12

kl 07 Julotta i Västervåla kyrka med kyrkokören och julottekaffe på Odensnäs.

Julottebussen avgår från Fagersta enligt följande:

kl 05.50 Bring Citymail (mittemot kommunhuset)
kl 05.55 Brukskyrkan
kl 06.00 Bergslagssjukhusets entré
kl 06.05 vid PerOls-skolan (Floravägen)
kl 06.15 Järnvägsstationen Västanfors
kl 06.30 Ombenning
kl 06.40 Ängelsberg – Gamla Brukshandeln
kl 09.30 Återresa

Fackeltåg

kl 06.15 från Nyhem
kl 06.15 från Sörby skola
Facklor finns vid samlingsplatserna. Arr: Västervåla gymnastikförening och Engelsbergsbygdens intresseförening

kl 11 Joulukirkko Finsk julgudstjänst i Västanfors kyrka

Annandag jul 26/12

kl 15 Gudstjänst i Brukskyrkan
kl 18 Katolsk mässa i Brukskyrkan

Söndag 30/12

kl 15 Gudstjänst i Brukskyrkan

Nyårsafton 31/12

kl 17 Nyårsbön i Västervåla kyrka
Sång: Anna Stolpe

Nyårsdagen 1/1

kl 18 Nyårsmeditation i Lindgårdens vinterträdgård

Söndag 6/1 Trettondedag jul

kl 14 Bygudstjänst med julgransplundring i Västervåla sockenstuga

Du som bär på sorg eller förlust

som tynger, kanske sedan lång tid tillbaka. Vi inbjuder till en grupp där vi vid fem tillfällen samtalar. Vi träffas på Lindgården kl 16-17.30 den 22/1, 19/2, 19/3, 16/4 och den 14/5. Anmäl dig till församlingsexpeditionen tel 0223-434 00 senast den 15/1. Har du frågor kontakta Li Lundberg, präst tel 434 12, eller Ingrid Östborg, diakon tel 434 16.

Ny personal

Ywonne Johansson, förskollärare, har börjat jobba på förskolan Linden.

Tack

för gåvor till vår syföreningsauktion och tack ni som var där och förgyllde kvällen. God jul! önskar Åvestbo kyrkliga syförening

Budget 2013

Kyrkofullmäktige i Västanfors Väster-våla församling har fastställt budgeten för 2013.

- Begravningsavgiften fastställdes till 0,28 kr
- Kyrkoavgiften fastställdes till 1,13 kr
- I investeringsbudgeten avsätts 8 110 kkr

På kyrkoavgiften tillkommer 0,08 kr i stiftsavgift. I investeringsbudgeten ingår ny krematorierening, ett nytt garage på kyrkogården, ventilation på Lindgården, renovering av tak och fönster i Brukskyrkan samt nya mat-tor till Västanfors kyrka. Ett lån kommer att tas för att täcka en del av investeringarna. Den som bor i Västanfors Västervåla församling betalar 1,49 kr i kyrkoavgift på varje intjänad hundralapp. Kyrkoavgiften ligger kvar på samma nivå som föregående år. Kyrkoavgiften används för att driva verksamhet för barn, ungdomar, vuxna och äldre. Begravningsavgiften går till att bekosta skötseln av våra kyrkogårdar. Begravningsavgift betalar alla, även den som inte är medlem i Svenska kyrkan.

Visste du att...

Sockenbud betecknar besök av en präst i hemmet hos en sjuk eller döende församlingsmedlem för att be tillsammans och även ge nattvard. Vid sådana tillfällen används sockentyg, som består av mindre nattvardskärl.

Utläsning betyder att prästen välsignar den nyss avlidne, ber en bön eller sjunger en psalm tillsammans med de närmast anhöriga om de önskar det.

78,5 miljoner till Världens barn

Stort tack till alla som på olika sätt engagerat sig i årets Världens barn-kampanj! Det totala resultatet för hela insamlingen blev 78,5 miljoner kronor. Som en av deltagarorganisationerna blir Svenska kyrkans del av insamlingen runt 4,5 miljoner kronor. Pengarna användas i det omfattande arbetet för barn runt om i världen.

Ny rening i krematoriet

En ny reningsanläggning ska installeras i krematoriet under våren. Länsstyrelsen har beslutat att rökgaserna från krematorieugnen ska renas med kolfilter för att uppfylla gällande miljökrav. Idag renas rökgaserna med selen. Den nya reningsmetoden ska vara i bruk senast 1 juli 2013 och beräknas kosta ca fem miljoner kronor. I samband med detta byts också uppvärmningssystemet i byggnaden som innehåller krematorium, Skogskapellet och personalutrymmen.

Inga EU-pengar till volontärprojektet

Församlingen kommer inte att få EU-bidrag till projektet "Active Ageing" som vi ansökt om tillsammans med en katolsk organisation i Österrike. Projektet bygger på utbyte mellan volontärer inom de olika organisationerna.

MITT i LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 434 10. **Redaktör:** Cecilia Kjellin Eriksson, tel 434 06. **Repro:** TEXT & REPRO, Västerås. **Tryck:** PRIMATryck, Hallsthammar. **Omslagsfoto:** Magnus Aronson. Redaktören svarar för osignerat material.

WWW.SVENSKAKYRKAN.SE/VASTANFORS

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

Psalm 116

1. Nu tändas tusen juleljus på jordens mörka rund.
Och tusen, tusen stråla ock på himlens djupblå grund.
2. Och över stad och land ikväll går julens glada bud
att född är Herren Jesus Krist, vår Frälsare och Gud.
3. Du stjärna över Betlehem, o, låt ditt milda ljus
få lysa in med hopp och frid i varje hem och hus.
4. I varje hjärta armt och mörkt sänd du en stråle blid,
en stråle av Guds kärleks ljus i signad juletid.